Dosad nečuveno i neviđeno u povijesti Petrove stolice

Iz vatikanskoga gostinjca sv. Marte, koji teško da se može nazvati sjedištem Svete stolice, nakon ljetne stanke iznova se razliježu od pape Franje ne samo manihejske i dvosmislene prosudbe, bez odgovarajućeg produbljenja radi jasnoće, dijeleći katolike na dvije skupine, nego i smiona osobna čitanja Svetog pisma. Odgovorni u Vatikanu obnovili su na vatikanskim internetskim stranicama širenje "jutarnjih meditacija", uključujući isticanje pogrešnih tvrdnji.

Svoj najnoviji pogrešan navod pripisao je papa Franjo svetom Pavlu: "Hvalim se svojim grijesima." Knez apostola hvali se svojim grijesima? Tvrdnja koja izaziva čuđenje i odmahivanje glavom u nevjerici, naravno – samo kod onih koji barem donekle poznaju crkveni nauk i Sveto pismo.

Sveti Pavao naime u dvanaestom poglavlju Druge poslanice Korinćanima nipošto ne govori o grijesima, nego o svojoj "slabosti": "(…) a samim se sobom neću hvaliti osim slabostima svojim." (2 Kor 12,5) Grčka riječ koju apostol upotrebljava označuje baš slabost, a ne grijeh. Knez apostola precizno i objašnjava u čemu se ta slabost sastoji: "A on [Gospodin] mi reče: 'Dosta ti je moja milost, jer snaga se u slabosti usavršuje.' Najradije ću se dakle još više hvaliti svojim slabostima da se nastani u meni snaga Kristova. Zato uživam u slabostima, uvredama, poteškoćama, progonstvima, tjeskobama poradi Krista. Jer kad sam slab, onda sam jak." (2 Kor 12,9–10) Slabost o kojoj govori tjelesne su i duševne muke, koje sam nabraja, ali nisu grijesi.

Ovdje se ne možemo izbližega pozabaviti smjenom eshatološke paradigme naznačenom papinim netočnim navodom. Napomenut ćemo samo da nije posrijedi "sretna krivica" iz *Hvalospjeva uskrsnoj svijeći*.

U papinim slobodnim čitanjima Svetog pisma ima nečega grotesknog, i čovjek bi ih najradije, blago zabrinut, stidljivo prekrio velom šutnje. Da nije značenja koje poprimaju svojim medijskim širenjem. I da nije odsutnosti ili, bolje rečeno, šutnje onih koji bi po dužnosti morali smoći hrabrosti da isprave ono što treba ispraviti. Umjesto toga jutarnje se improvizacije argentinskoga pape razglašavaju bez ikakva odabira i vatikanski ih poslušnici oblikuju u "bisere".

Izneseni primjer nije osamljen slučaj, nego samo jedno u sve većem nizu sablažnjivih "tumačenja" Biblije. Ali gdje su svećenici, biskupi i kardinali da dignu glas protiv toga i onemoguće barem dalje širenje tih nedomišljenih oglašavanja? Zar, naprotiv, nitko ni da bi prošaputao kakav prigovor? Zar i predstavnici Crkve tako malo vjeruju u moć riječi te smatraju, kao i o pogrešnim gestama, da pogrešne ideje nemaju nikakvih posljedica?

Tako ni u vezi s međureligijskom utakmicom za mir, koju je papa Franjo "izrazito želio", a program priredbe bio je unaprijed poznat i najavljen, nitko u Vatikanu nije prosvjedovao što je prije početnog zvižduka argentinska pjevačica Martina Stoessel, izazovno odjevena te sa sumnjivom runom smrti na trbuhu (tzv. znakom mira), otpjevala pjesmu Johna Lennona *Imagine*, objavljenu 1971.:

Zamisli da nema raja,
lako je ako pokušaš,
ni pakla ispod nas,
tek obično nebo nad nama.
Zamisli sve ljude
kako žive samo za danas.

Zamisli da nema nacija,
nije to uopće teško,
ničega za što bi čovjek ubio il umro,
ni bilo kakve religije.
Zamisli sve ljude
kako žive u miru.

Čete normalista zacijelo će međutim pri ruci imati objašnjenja i za to. Možda će reći: "Pa bila je to samo nogometna utakmica…"

http://www.katholisches.info/2014/09/08/nie-gehoertes-und-gesehenes-vom-stuhl-petri-in-der-geschichte-der-kirche/